

min død slås for din ret til at beholde din mening og den tro.

Så megen misforstået debat i dag kunne have været undgået efter min mening.

Ingen må undre sig over, at regeringspartierne og regeringen er tilfredse med det, der nu om lidt bliver vedtaget. Vi får gennemført, hvad Venstre og De Konservative har foreslået her i Tinget i 10 år. Det er naturligvis også forklaringen på, at det blev til en aftale med Dansk Folkeparti, fordi Dansk Folkeparti tilbød os at få gennemført vores politik.

Så havde vi lange forhandlinger om, hvad der skulle lægges ovenpå, og det, der blev lagt ovenpå – efter forslag fra Dansk Folkeparti – var jo ikke dårligt. De ændringsforslag, det førte til, blev vedtaget med et meget bredt flertal her i Folketinget ved andenbehandlingen. Socialdemokratiet stemte også for. Og med hensyn til opblødning af boligkravet, som kommer til efteråret, så tror jeg, der bliver lige så bredt et flertal for det.

Kl. 13.55

Så man må jo sige, at det kunne have været meget værre, også set med deres øjne, som synes, at alting bliver så forfærdeligt, hver gang man gennemfører noget i samarbejde med Dansk Folkeparti.

Vi er i regeringen meget glade for, at Socialdemokratiet så åbent har tilsagt støtte på en række punkter. Partiet har både i betænkningen og i går under afslutningsdebatten præciseret, hvad det er for to punkter, man er imod, ud over måske nogle mindre punkter.

Det ene er tilknytningskravet, som Socialdemokratiet er imod. Vores argumentation for at fastholde det er, at hvis man nøjes med 24-årsreglen, som Socialdemokratiet er for, uden at have et tilknytningskrav, så risikerer man, at tilstanden bliver værre end før, nemlig at de unge bliver sendt hjem i 18-års-alderen og kommer igen med familien og børn, når de fylder 24. Hvad opnåede vi så?

Skal 24-års-reglen have den virkning, at den bremser arrangerede ægteskaber og tvangsægteskaber, så må tilknytningskravet nødvendigvis også være der. Vi er nemlig i regeringen meget optaget af, at det, der nu bliver gennemført, det skal have en virkning.

Så erkender vi blankt, at det er menneskeværk. Der kan være utilsigtede bivirkninger, som især jeg kommer til at bøvle med. Det er jeg da helt klar over. Men der var jo i virkeligheden også i valgkampen meget bred enighed om, at

noget måtte der gøres, og så er vi altså af den opfattelse, at der skal være en sikker virkning af det. Derfor tilknytningskravet.

En anden uenighed går på, at det tager 7 år, før man får permanent opholdstilladelse. Men bemærk, at der udtrykkelig står, at man ikke bliver hjemsendt efter 5 år, hvis man er velintegreret. Dermed nærmer vi os tyske og spanske tilstande, og helt forkert er der vel ikke i Tyskland. Der har man i hvert fald forstand på indvandring.

Vi er glade for, at Socialdemokratiet er med på 24-års-reglen, på de stramme krav om selvforsørgelse, på indsatsen mod kriminalitet, skerpelsen af danskunderskaberne, udstedelsen af flere arbejdstilladelser, opblødningen af boligkravet. Jeg kunne remse endnu 10 punkter op, som er indeholdt i lovforslaget, og som Socialdemokratiet ikke har protesteret imod. Det vidner om, at den politik, vi her gennemfører, ikke er så blokpolitisk præget, som nogle vil give indtryk af.

Jeg vil gerne sige om de facto-begrebet, som både Socialdemokratiet og Kristeligt Folkeparti og andre gerne vil bevare, at vi kender ikke effekten af at skrive konventionerne direkte ind i loven til erstatning for de facto-begrebet. Det får en effekt. Det er der ingen tvivl om. Det skaber ikke uklare retstilstande, snarere tværtimod.

Man kan argumentere imod. Vi synes altså i regeringen, at det er vigtigt at leve op til vores valglofter, det, vi har sagt i 10 år, nemlig at nu skal alle kunne være sikre på, at Danmark lever op til sine internationale forpligtelser, men ikke lægger en hel masse ovenpå. Man skal også kunne være sikker på, at når folk får afslag på asyl, så bliver de sendt tilbage.

Kl. 14.00

I den forbindelse vil jeg gerne som afslutning forsikre fru Pia Kjærsgaard og andre om, at jeg ikke på nogen som helst måde har bøjet mig eller blødt op på noget som helst over for de 27 sultestrejkende irakere i Vor Frue Kirke. Det kunne jeg ikke drømme om at gøre, og det har jeg sagt til præsten og menighedsrådsformanden fra første færd. Det ville jo udløse helt kaotiske tilstande, hvis man kunne sulte eller besætte sig til et forlænget ophold i Danmark.

Jeg er glad for, at sultestrejken er ophørt, men jeg kan meddele, at de sultestrejkende fik intet – intet – løfte om noget som helst, kun meddelelser om helt selvfølgelig ting, som hele tiden har været gældende i dansk flygtningepolitik, og